

Când corpul dispare, dar sufletul se vindecă. Povestea Iuliei.

Am cunoscut-o pe Iulia în 2015, în prima tabără terapeutică Yuppi Camp dedicată adolescenților cu cancer sau boli autoimune. Păr blond și lung, ochi mari și căprui. Când am văzut-o în blugi scurți mi-am dat seama că slăbise mult, probabil din cauza tratamentului. Pe brațul ei drept se vedea o cicatrice mare și lungă.

Țin minte ședința voluntarilor în care povesteau că, la tir cu arcul, inițial Iulia n-a putut să tragă cu arcul pentru că nu putea să-l țină pe verticală, ca ceilalți. Nu putea să-și răsucescă încheietura mâinii din cauza operației. Dar, împreună, și-au dat seama că poate să tragă și din orizontală!

Iulia era tăcută, reținută, dar emana o liniștită care le atrăgea pe celelalte fete. Era cea mai mare din grup – avea aproape 18 ani – părea și mai matură cu machiajul perfect aplicat zi de zi.

Mi-am formulat în minte scopul de atins până la final de tabără: s-o văd pe Iulia măcar o dată mai relaxată, mai deschisă, cu zâmbetul până la urechi sau chiar râzând cu voce tare!

Peste ani, fotografiile cu ea zâmbind au rămas mărturia acelor zile. Într-o zi, i-am trimis pe Facebook un mesaj legat de un job pentru care o consideram potrivită, dar mi-a răspuns altcineva: "Din păcate Iulia e sus în ceruri. Eu sunt mama Iuliei."

M-am întâlnit cu mama ei în cimitir trei zile mai târziu. I-am dus Iuliei un buchet mare și alb, iar mamei un plic mic. A deschis plicul și, într-o clipă, a început să plângă. În plic sunt fotografii.

Iulia în mijlocul unui grup mare de fete, zâmbind. Iulia foarte adâncită în olărit, murdară până la cot, fără machiaj. Iulia la tir cu arcul, cu fața concentrată, ținând arcul pe orizontală. Iulia la plecarea din tabără: lângă un șir lung de tineri și voluntari, bătând palma, cu fața îmbujorată, cu zâmbetul până la urechi.

Iulia între prieteni în 2015

Medicii n-au putut să salveze viața Iuliei. Yuppi Camp nici n-a visat la așa ceva. Dar am fost alături de ea în tabără și ne-am asigurat că zâmbește și se bucură de viață. Și alți copii ca Iulia au nevoie să simtă că trăiesc: să simtă bucurie, să râdă, să alerge.

Yuppi Camp asigură în fiecare an aceste experiențe pentru 100 de copii bolnavi cronic. Nu toți copiii din tabără suferă, ca Iulia, de un diagnostic terminal – însă toți sunt bolnavi cronic și au nevoie de o gură de aer în toată suferința.

Creează și tu momente care schimbă vieți! Află pe verso cum poți să realizezi acest lucru.

Yuppi Camp sunt tabere gratuite de terapie prin experiență adresate copiilor cu cancer, diabet sau alte boli autoimune, cu activități precum echitație, canotaj, tir cu arcul, alpinism, lucru manual, fotografie, teatru și muzică.

Boala fură copilăria. Ajută-ne să le-o dăm înapoi copiilor care au atât de multă nevoie de ea!

Suzana

Coordonatoare de tabără

P.S.: Iulia este un pseudonim deoarece am vrut să protejăm intimitatea familiei.